

Voorafgaand aan de overdenking:

SpiegelVerhaal: 'De klok met de tijd' - uit 'De Gelukbrenger' van Stephan de Jong.

Sefanja 3, 14-20 en Lucas 3, 10-18 - 3e Advent 16 december 2012 - Wehl
ds. Arja Oude Kotte-de Boon

Thema: 'Wat moeten wij doen, Johannes?.....'

Lieve Gemeente,

Deze week werd ik mij ineens iets bewust:
dat de kerstboom hier in de kerk pas op de vierde Adventszondag wordt opgezet.
'Wordt dat bewust gedaan?' vroeg ik mij af.
Want er gaat een diepe betekenis achter schuil:
we vieren pas Kerst, na de 4e Advent,
na de tijd van voorbereiding.
Je zou kunnen zeggen:
met het mooiste wachten we..... tot het echt feest is,
met het aantrekken van de bruidsjurk wachten we tot de huwelijksdag.

Ik denk dat we in onze tijd iets wezenlijks zijn verleerd:
geduld te hebben.
Alles moet meteen, en direct en helemaal,
We slaan de voorbereiding over, het in stilte verlangen,
het toegroeien naar iets .
Daarmee ontzeggen we ons de mogelijkheid om te ontdekken
hoe heilzaam 'wachten' kan zijn.
Wachten hoeft namelijk niet passief te zijn,
geen lijdzaam afwachten met de handen in de schoot.
Wachten biedt ruimte die je zinvol kunt vullen,
dan wordt het actief wachten.
Tijd je gegeven om op te ruimen,
wat er allemaal aan rommel in je leven is geslopen.
Niet, een mooi sfeertje, lichtjes, een kerstboom
over de puinhopen heengooien,
het vuil met de mantel van Kerst bedekken,
zoals sneeuw de vuiligheid van onze wereld toedekt,
maar puin sorteren en afvoeren voordat je feest gaat vieren.
Die mogelijkheid draagt Advent in zich.

Om te ontdekken wat de komst van Jezus naar onze wereld betekent,
krijgen we dit jaar onbekende bijbelteksten aangereikt.

Enkele zgn. 'kleine' profeten aan het woord,
(eerst Zacharia, vervolgens Maleachi en vandaag Sefanja)
die ons telkens vanuit een andere invalshoek
wijzen op de weg die we kunnen gaan,
vanuit het donker naar het licht.

Op die weg naar het feest van het licht,
is de derde Adventszondag een dag van blijdschap,
In de periode van bezinning en inkeer,
springt deze dag er uit,
mag de vreugde om het bestaan aan bod komen.

Aan het einde van zijn onheilsprofetieën,
gaat bij Sefanja het roer om en lezen we twee lofliederen.
Het eerste komt uit de mond van de profeet,
Hij roept het volk van Jeruzalem op tot grote vreugde:
*Weest blij, zing van vreugde, de vijand is verdreven,
wees niet bang, laat de moed niet zinken,
God zal in jullie midden zijn,
in zijn vreugde zal Hij over je jubelen.*

En vervolgens gaat God zelf verder met:
*Ik zal de treurenden bijeenbrengen,
de kreupelen redden,
Ik zal jullie terugbrengen (vanuit de ballingschap).....
ik zal een keer brengen in jullie lot.*

Mooie beloften.....

Hoopvol en bemoedigend .

Maar ..... waarom zou je het geloven

als de realiteit om je heen het tegendeel laat zien?

Wat moet je met zulke liederen als je midden in de problemen zit?

Is dit een zoethoudertje?

opium voor het volk?, zoals Nietzsche het noemde,

Schrale troost?

Je zult je werk maar zijn kwijt geraakt..... en niemand lijkt jou meer te willen hebben
en iedere week bij de voedselbank je eten moeten ophalen.

Je zult je vader/je kind maar verloren hebben door geweld,

Je zult maar te horen hebben gekregen dat je ernstig ziek bent.

Je zult maar.....,

Neen, je móet niet,

maar je mag die mooie beloften geloven,

- misschien voelt u mijn aarzeling, want ik wil het niet goedkoop laten klinken -
je mag.....omdat het niet zomaar woorden zijn
door willekeurig wie dan ook uitgesproken,
maar omdat ze van God afkomstig zijn.
Die heilzame woorden van de profeten staan namelijk
in het grote verhaal dat de Eeuwige de mensen lief heeft.....
In dat kader wordt onze hele geschiedenis geplaatst.
Zonder die context zijn vreugde en liefde inderdaad loze woorden,
gebouwd op drijfzand,
Maar omdat de Liefdevolle Aanwezige, de Betrouwbare Nabije zèlf
ons vanaf de oorsprong van de wereld
lief heeft en vreugde in mensen schept,
ligt de basis van de liefde en de vreugde in Hem.
Als je weet van Gods liefde en vreugde onder jouw bestaan,
dan krijgen de woorden 'liefde' en 'vreugde' hun ware inhoud;
leer je de kracht, de diepte en breedte ervan kennen,
in alle moeilijke en donkere tijden in het leven.
Paulus zou veel later zeggen: 'Niets kan ons scheiden van de liefde van God'.

Maar bij alle vreugde van deze zondag
mogen wij de harde realiteit van de woestijn van het leven niet vergeten.
Daar treffen we Johannes de Doper, die andere profeet,
En hij spaart zijn volwassen dopelingen niet.
Hij houdt geen rekening met de zoete sfeer van kerst
die al overal om ons heen is.
In de bijbel begint het kerstfeest geen uur eerder
dan in de avond van 24 december.
Tot die tijd moeten wij het doen met de aankondiging van de geboorte,
met het voorbereidende werk,
en daarbij hoort de niet malse donderpreek van Johannes.

Johannes roept, eeuwen na Zefanja,
bij de rivier de Jordaan mensen op
om op een andere manier te gaan leven,
want hun leven is als een boom die slechte vruchten voortbrengt.
Op die manier komt het Rijk van God niet dichterbij,
wordt er niet gewerkt aan de Komst van de Messias,
kàn Hij zelfs niet komen,
omdat de doorgang Hem belemmerd wordt.

'Maar wat moeten we dan doen, Johannes?' is de vraag.
Johannes schrijft geen gelaten wachten voor,
geen stil maar, wacht maar, ...

Johannes is heel praktisch als hij zegt:
'Breng goede vruchten voort',
Ga zó leven dat het klopt met je verwachting,
zó, dat het waar wordt waar je op hoopt.
Echte verwachting wordt zichtbaar in de dingen die je doet.
Er dan volgt er een opsomming
die in onze tijd niet misplaatst zou zijn:
het delen van voedsel en kleding,
niet méér vragen dan je toekomt,
niet afpersen, frauderen, omkopen,
tevreden zijn.....

Dit horend, vragen de mensen zich af:
'Zou hij soms de Messias zijn .....?'
Maar nee, hij niet, Hij doopt slechts met water,
dat zuivert en reinigt alleen de buitenkant van de mens.
Hij is slechts de voorbereider,
zodat Die na hem komt, het echte grote werk kan doen:
dopen met de Heilige Geest.
Wie met die Geest gedoopt is,
wordt innerlijk nieuw, gaat anders denken,
die zal goede vruchten voortbrengen:
vruchten van de Geest.

Wij weten inmiddels wat de vruchten van de Geest zijn:
liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid,
geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.....
woorden die passen bij de vreugde van deze 3e Advent.
Ze zijn ons voorgeleefd.....
door Hem wiens geboorte wij met Kerst gedenken
in wie de mensheid een teken uit de hemel heeft ontvangen.

Maar dan zijn nu wel de mensen aan de beurt.....
'Bedankt Johannes, wij weten nu wat we moeten doen. '

Amen.